

TO THE READER

K I N D L Y use this book very carefully. If the book is disfigured or marked or written on while in your possession the book will have to be replaced by a new copy or paid for. In case the book be a volume of set of which single volumes are not available the price of the whole set will be realized

SRI PRATAP COLLEGE
SRINAGAR.

LIBRARY

Class No. 891.441

Book No. N 81K

Acc. No. 16023

DATE LOANED

Acc. No. _____

[illegible]

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. _____ Book No. _____

Acc. No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for **14 days**. An over - due charge will be levied at the rate of **10 Paise** for each day the book is kept over - time.

[illegible]

جنت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِزبان کتبی

اول حمد و ده باین تس کردگار
تلوک پست قوم لوطس خوا به منز
دروده بے نهایت پر بهرم
دروده خوانی منتر جنتش بجای
دروده ناره سندی ناره تازی
دروده چھوی بهرا ذکار بهتر
سپین خوایش لیه زن پاکدتر
پتو لکن سپین با خاک یکسان
بان جابه دشمن کم پادشاه
تمس السون پیری ملکن زیر فرمان
سو بشتا سو بد پیغمبر آسو
شهبوز پشاسر منتر پادشاهی
شبه محمود ابراهیم ادهم
منتر تاقیام رتبه چھوی
رنگ خرقه دیگ دیرا تیر باد
بار رتبه چھوک نیاس لاکان
تمن منزله کنه چھ خرقه عاصی
چھ پیغمبر تو دنیاس بنزار
دس منزلیں فریب کد اسی
بلا ای اینک مکارن دین شن
بانت لوان قصه آسو لوج گار

خلیلسیم کرن گذار نارس
ز بعد حمد و صلوات و تحیات
صحا بن یارنی تم دینی هتم
دروده پرت نارس گز به گز
یرے آسک گوشت بھو سو گار
بمختصر عمل لش جان آری
دن جلوه طهور راه جسم خاکس
تکسر آسو کیه فرعون و غرود
رت دره پنن تم در لحد
مستخر اس لش طیر و بهایم
تمس نخوت نه در سر اک ذرا سو
بانشاری تمس کبرک نه اک جو
دوہن اس متو کھو دینکوی غم
بان شای چھوک نیا چھوفانی
مین سلطاننی اوکے دیگ ناد
تی چھی دین کنت دنیا ہوانی
ہون سندا پچھ بکرس اس دات
لباس چھومہ کہ تو لش نظر کر

در منہ پند

ناره دد قوم فرعون آبه منز
رسول اگر مس اپٹ پر بہر سات
درود دین پیری لش کیا چھو پروا
درود چھوی بہر مشکل مددگار
درودہ پر درودہ بے حد دیر
میس نکھتل درودہ خوان آری
لعم آی کم کم شاه و سلطان
بیک لحظه سپین در خاک نابود
شہن مندر شاه بد حضرت سلیمان
لشب بیدار بود و روز صائم
یکان آسو تخت متند بر ہوانی
بان چشمات حکمت تم شکستو کھو
مین شاہن اھن منراہ دین او
نہ شای سار دزان نہ گدائی
مین شیطان اصیحت چھو ڈالان
چھ لاکت کا و مرد اس کھوانی
زری طلسم چھ پیرت شاه یندا
چھو مکارن لباس فقر در بر
تمس بدست لباس فقر آری
تمن لش بہر مین دل آسہ و شن
بمداش لدم پر ورد گارن

کرین چہم کاشری پاٹن منہ منظوم
مسلمان کڑی بڈ رحمتاہ چھو
کرک ید لے زہ اصلوک پے ترینا
کیرتہ کینہ از سینہ نیر تراو
بنی صدق مد فانی دل بہ رنگ
جہان دن دن زہ نیری ناو عاشق
زہ اندرم سوزید چو دی بوز دے

ہنا اک پت ہینا نفس بدشوم
میور لودین زہنو ک نیاتہ تراو
پندار و غفلت دنیا مرینا
مہ کرک نہ کوہ در بہر لوم شری د
بجز عشق محمد اکہنہ مسہ رنگ
مہ ز شامان پیشین اک قصہ یاد

یہ قصہ بوز تو بہتر سچاہ چھو
تمے گے دن جہان ناو تھاوت
چھو کھے باہوش تھکن ہوش دل تھا
کڑھی دل گرم از عشق حیدر
زہ لسن بچون خدیجہ لاگ عاشق
ہنو ک دل دن تو ک نیاتہ بر باد
دے مات زہ کم خامان تو گے

آغاز داستان قصہ حضرت خدیجہ الکبریٰ

پہن حضرت خدیجہ بخت پیدا
بہلت امت خرمینہ ہفت سلطان
سہ باگن اس اثر پادشہ شہر
سو سلطان پادشاہ سچ کئی اسو
بہتر خوب تر عصمت پناہ اس
وہہ درشی نہ مازہ زیادہ
سمت لسن پادشاہ سچ فدیہ سر
قراہ چھو منہ چھیں گیش آوارہ
چھہ فرماون وزیرن گوشہ گوشہ
فدیہ دیو پو پو بہتر شہر مکہ
تھوی بوزت سہ نیرت ایہ پایہ
بشہر مکہ سپاہ شاہ کشور
پڑھو ک حضرت خدیجہ حال کیا چھو
کران اس مازہ قربانکہ افطار
لکھو توہ کاغذ سچ ناو ساری

خرمینہ جمع اسس مہر تہ دیا
خوید پادشہ مت مند پدرو
چھہ کم تعریف لسن عصمت پناہ
سو کھ موکھ مت بند شوہر مریت
بصورت بچو ماہ چارواہ اس
یہے نیرت خیرگیہ پادشاہن
تھی بوزکنہ زاری زور کر سس
زمانہ چھیں مہ نیرت چھم لواننگ
تھوی شہر چھو نہ بھو کینہہ لوسہ
پڑھت پداسہ سارن فی چھو شریا
ہن سینن مہہ اسباب خانہ
وچین اہل شہر مسکین سہنت
باین خواری زراعت مال کیا چھو
دین ساری لکھو توہ شہر تہ باڑی

دران ایام اسی شاہ شامان
سہماہ مشہور زور آور بزر اسو
دیان بعضے تہ شوہر غنی اسو
سپہن بیوہ سو حساب تی کرت گو
سچا نام تہ داناہ سہر تہ سادہ
لکھو ک نامہ دیک ڈاٹن سپاہن
وزیرن کن دیک ت کیا چھو چاہ
بوزکے بوزکے آخریم کرن جنگ
ہین بیت فتنہ تھاوت کرکے ہک
چھو بہتر شہر مکہ جاے امان
ہن سینن خزانہ زرد گوہر
قریشی تروچین عنکبین سہنت
تو دیو سس زراعت فی لہن دیا
مہ بوزم ہم قریش و بکہ ذاری
یکاہ مہ شہر دیکھو توہ سر شامان

بنیو تود بهر سودا مہ نشہ مال
تمن قرص حسن دتو نک خزنہ
برن دیار و کرن تم شاد و ظہر
وڑی و دکت دیارن مژنوئی
سہ سارن سیرنی آگاہ سپین
مکس اندر خدیجہ شاہ سپین
ازین پس قصہ عالی و نئے بوز

تہ بوزت گی قریشی کیت نجہ شحال
عہد کر نک خدیجن تا بہ پنجسال
دیونک تود مجلس و زہ حاضر
اکس و رہس سپن ساری تو نگر
مگر خلق مکہ آسودہ سپین
کران ساری خدیجہ شکر احسان
پہو کھے باہوش ای مرد خدا بوز
تو لک پردہ متس دلکین در یجن

سمی ساری قریشی خانہ خانہ
نفع ساروی تو ہی گوہ می بین مال
دو وقت ماندہ آسی کھوانی
شکر و زہ غلام و کر می زر
تمن مہرن تہ دیارن تودہ کرن
دوسرالتس چھہ آسان تم ثنائون
بنیو در خواب ٹو کھ حضرت خدیجن

در خواب بدین حضرت خدیجہ پیغمبر آخر زمان تعبیر آن رسیدن از ورقہ بن نوفل

غرض حضرت خدیجن ٹو کھ در خواب
ز نورش گیسہ نورانی زانہ
زمشرق تا مغربش بہان
دین تعبیر اکوی چہم مہ درکا
درقہ تس نا و آسودا نا بہر کا
اکہ تعبیر و نتم وارہ کارہ
و تس ٹ سر خوشی کر تہ زہ پس
سو پیغمبر توی و اتوی زہ باگوی
پزوی تودے پزوی تودے مہرم
سو سارن غمزدن غمخوار اسی
دین تس کن دنیا چھا سوٹ
نشانہ معجزہ مہ باو کیا پہو
مہ در تور است تس و چھیت نشانہ
تس نامہ ہم مبارک چھوی محمد

و چھن در خواب آن ماہ بہان تاب
مکس گو پرت گرس آن نور عاری
یہ چھو حضرت خدیجن نصف رات
پتر بوی آسولش تور است خوانہ
کران سوی خواب متسی نشہ اظہار
دیس تم بوالہوس خواب نو بسا
لبک پیغمبر آخر زمان تس
دپوی حضرت خدیجن چھہ ہا پس
تہندی شوقہ گے پیرازہ علم
یہ بوزت از دل جان مای فیر
مہ نتم وارہ کت شہرین چھو زامت
دیس تم بوز میانی نور دیدہ
یہ پرمیت پیوم تہ باوے دانہ دنہ
دردہ پر متس پٹ مو کلا دی

کو چھ اندر خدیجہ آہ زہ ماہ
پس انکے فیور در عالم ژوپاری
سٹھاہ خوشدل سپن بلیہ گیسہ بیدا
مستخر تس کنوی ملک بہان ماہ
مہ پیغم ماہ یوانی در کسار
مبارک چھوی مبارک چھوی زہ صد
دتوی ذاتن تہوی و زک تہ لاری
پزوی و نتم یہ چھا تعبیر خوابس
سو سارن طر سلسل سردار اسی
سٹھا پیغمبر کن رای پھیرس
پہو کوتاہ عمرہ و نتم ناو کیا چھو
زہ کیاہ زانک سو کوتاہ برگزیدہ
اول از قوم ہاشم پیوم تسند جد
پگاہ زہی خلش کن ناد داوی

دویم چو بیابان بره ز لوتس سایبان
شکلب گوهر افشان نرم گفتار
دو آینه بایس عبداللہ
ز فہم مردمان نایاب گنج بود
گنہ گارن محشر سوی چو سالان
توے در در محشر آسہ قاضی

زینس پتہ سایاہ چو سہ دنہ
ملی عربی قریشی پیر در پیر
شور و دہری چھویت شہر اندر
منس تا اربعین سداہ چہ باقی
ازن ساری نبی لست زیر دامن
میس تعریف در تورست و ارہ

چھو در رفتن سہا سوی تنز قمار
مکس منہ آسہ لست میراث تعمیر
چھو لکھوت لعلیو در لست پنج بود
یہوی بر جو سن کوثر آسہ ساتی
منس پتہ حضرت اللہ چو راضی
سو چھوی مخفی چھو نہ و نہ آشکار

شیدا شدن حضرت خدیجہ در حبیب اللہ علیہ السلام

سپہن حضرت خدیجس شوق بسیار
مدا نیرم دیم حضرت خدالتس
گیس شیدا بان روی محمد
گیس فلو ابو از ذوق محمد
بو چھس گمراہ یارب تھہ مہ دوم
خواص و عام ساری منگہ ناول
کرن معلوم تم از روز تاشب
موکل آس و دومت تم در لوکہ جا
شہر کن گاہ بیگا آس الوان
بتھہ ماندان نشہ تریشن آب
میتھر چھس نہ لیا یوسفس نت
ودان از جان بسوی حق تعالی
بعقل خود خدیجن کر تلاشاہ

مہ چھم دارہ خزائن مہر تہ دیا
وسس بامیت نبوت کریم مہ
بو چھس بیاب از بوی محمد
دلہ پر جوش از جام محمد
مہس پیغمبر نشہ و تہ نام
ان ز ماندت نمی چیم قومہ محمد
کر لوتہ حیلہ لست کتہ در او مطلب
خدا ر لوتہ مت جدار ذرت کہن منہ
پننس حابیس منہ ترمانڈ دیوان
اگر پیش از نزول حی شد حبت
شمع و لیس کرن بو نیرن گت
دیوان یارب سو معشوق کرو چھن

مہ نی چھم تی کری ساری خدالتس
بان شادی سو مادی کریم مہ
دوم مہ سببہ از شوق محمد
بو چھس بیاب از نام محمد
مکس اندر خدیجن مارہ داوون
مکس اندر محمد ساسر بد آس
چھو لکھوت حضرت ہند آس نادا
یوان رتن چھن منہ گزہ دہن منہ
خدیجہ شوقہ مت سند آس بیاب
بیم بد دولتاہ کثیراہ پیغم مفت
یتھہ یا پھر منتظر آس کونزہ گاہ
سوئی دلشن گیس از جان رفتن بو
بولا گے رازہ ہونرس و الہ و اشاہ

تعمیر کردن حضرت خدیجہ و ملاقات نمودن با آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

پس حضرت خدیجہ بنو تہیر

کرن بر چار سوی مکہ تعمیر

لراہ اک لدہ ناوَن پُرمیترہ
زہر خانہ نظر تمہ کن درجین
دین داین تی روز و خبردار
خبر منسربہ دلول دتساو
پہو لکھوت بعد ہفتہ یازایہ
دیان حضرت محمدؐ کر بودیش
دردہ پرمتن پٹ بادل سوز
رہجانی رنہ اسی مثل چوپان
حلاک قوت زماندگ دمہ نہ
شبانہ کثری حضرت شعبینؑ
شبانہ موسیٰ کثر بچند سال
سپن سالاروی ہم لست حجہ دمہ
تمو ہر مضر دنیا ہیئت راری
پکائی پتہ رس روز و شب اس
شہر کن بعد ہفتہ اس ایوان
چہو ہرن گرسند شہ زاب
در اندم سوی درجہ موزہ راون
کران شادی سمیو مطلق طالب
کر تامت نفیس کن اشارہ
کثیرا اہتہ بوزک تی مہ لشن باد
نفیس دلوسہ ما عالی دماغہ
زندہ چھامو دمت چھامہ نشہ باد
بگو شخوی متس کن گوش تھاوک
بین ہند پاٹھ مال و زر لبو منہ

۶
بہر در چوکہ تھاوَن تَت کینرہ
نمک در پر نگار و شنگد فاش
بجان دل چھون توہ کوچہ بازار
کینرہ سارنی خلقن دتوک نو
شہر ہماہ تمہ کینہ ژونہ دہ
بعشق او نظر تھاوت بہر طاق
کنے تھاوک نے ہتھری خبر لوز
تمن خاصن نرض کیا آسوماک
توے پیغمبر و رچھوت چھو دمہ
سو یوسف باہزاران کامرانی
دلست نیچہ شعبینؑ باہمہ مال
ژہ کیا زانک یہکت ایمر ہیوش
لبک پیغمبری باتا جدار ی
پترلس اک ابوطالب تہ باسو
پندس جابیس اس ژمانڈ دیوان
درجیس پٹ خدیجہ اس غمکین
وچن الطوار ساری پرزہ ناوَن
نفیسہ دودہ باجی منگہ ناوَن
ژہ پڑھتس ناو کر لست زارہ پارہ
خدیجن سوز لست نش چون غلاما
توہی چھوہ ناو پڑمان میان غنہ
ژہ کیا پھوک در جوانی یوت مضطر
دہن چون غنچہ گل بوڑہ راوک
میس نہ مول موجی مال آسولہ

تڑھی مافوق جایا زہر خدین
درجہ تھاومت تَت ہر طرف اس
باین صورت پکو کاخہ یاد تھاو
بان شکل و شمایل دراو نہ نو
درجیس پٹ بہت پتہ لشن
دل چھان بارہ سنری تہ متیق
بران ایام حضرت در بیان
مدا اسوی متن قوت حلاک
شبانہ کثری حضرت ابوبکرؓ
چھہم کثر متائی شبانی
نہاد تو یک رچھت لسن زانہ رنہ
بمغوری کرت عقیدہ فراموش
بقرآن خدا تم روز و شب اس
رہجانی رنہ رسند روز و شب اس
خدیجہ لولہ سین اس کتاب
وچن حضرت ستادہ بعد پین
سپن حضرت خدیجہ شوق لب
پین احوال سسی تمہ لوز ناوَن
بیہ پڑھتس شہ مالس ماجہ ہندنا
اول تہ واتون کر نک سلاماہ
توہی پائس تہ بایس دودہ کیا ناو
ژہ پھوک خوشخوی نخوت چھینہ
بوچھوس تہنا پدرا مادر لبو منہ
بدیگونہ تہند احوال آسولہ

گفت چہوم بابہ چھو لنچ چہ بان
بوجہوس طالب اد جان دال جال
نفیس گشت سار باون
یہ بوزت جیترہ کو تہ انش
تمس گرہ و تہراون کرسی

توے جامن بو لاکن چھو سنہ صن
دلک ساری غم و غصہ و نشت
خدیجس خبر کتہ و انت اون
خدیجس دل دس اشو ہنو تہارن
بہ پیش روی من تختس برابر
کرن شادی نہ ہنو نس و نوی

بواز جان و بدل بنار مالس
دوس دل تہ سہا غیرت انش
گشت کیفیت ساری و نشت
دیونس گرہ محمد یور کھارن
نفیس اتناون بروٹھ کنوی

غزل خواندن حضرت خدیجہ در لغت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

از گو منور گل عالم تے

دمہ دمہ تم تے معبودس
دمہ دمہ غم تے معبودس
جایہ جایہ گلزار گرہ نارس
مسل اڑنے تل سائیس
فلکن دروازہ دھتھ تھاوش
یم تہہ سراسر تم باونس
از زبان قدرت پایہ دیونس
مغفرت عاین تم منگو نس
شب وز تھندی چہم سوس
یس اسہ نل درودس
مول موج میا نوی و نشت
نفس ہون لاگو نس گردا بس
ہول گوم لولہ جانیہ چھو منہ جس
وار چھو منہ لایہ ماٹھار نارس
خواہہ پاٹھ و اتنا منزعبس
دمہ دمہ غم تو معبودس

لیہ سان درودہ پر ہر دم تے
بلغم دادی ژلہ غم غم تے
انبیاء اولیاد چھی سرخم تے
فرشہ کینہ سیدوس عرش عظم تے
پیرگار سپنک ادہ محرم تے
پایہ بڑہ واراہ مای چان چھم تے
ہمد آسوک امتوک غم تے
ینہ منزارس تم ذرہ غم آئے
تسٹ حرام نار جہنم تے
زو جان وندہ ہستین گرہم تے
زانو منہ پاؤ سمسار برہم تے
خواہہ پاٹھ شبہ کہہ روی مادہم تے
ہرمہ چہہ ما آب زمزم تے
نالہ متہ رٹہ ما ساری ہتم تے

دلکن زخمین چھوی مرہم تے
فرشہ کینہ سپنی عرشک تھم تے
مکن آرزو آسود ہر دم تے
دود ماچھ مسہ تسن بیالہ برہم تے
حاجت کہہ پاچھوی تی منگہ تے
نبیس فکرہ خاصہ آیم تے
یار عاصی امت چھم تے
یار سول چالوی چھوم قسم تے
ہمت متنسہ عالی چھم تے
آدنہ کل بودھ کو نہ آیم تے
مدینہ چھو کہہ مکہ معظم تے
یکہ پاکہ چھی رائے گنے میم تے
بیتاب چھہ ما بیت الحرم تے

بحر عرفانک سے چا و تم تے

پیرمیا نو حضرت خوث اعظم تے
پہپوش روئیں گے شبنم تے

شب روز تمکوی چھوم باوس
دمہ دمہ تم تو معبود س
چہرہ تھف کر مس داما نس
دمہ اکہ دیدار ماو غلیس
دمہ دمہ تم تو معبود س

ہمتس حائیس کیاہ گرتہ کہ تے
چارہ وزہ نارہ سند سوئی تارم تے
موکھ جانو دیشت چوکھ بلنم تے

خدیجن ترادو غم نہ گیکہ مسرور
مرغیرت آو کوتاہ کیا دو دم مہ
کران سودا چھہ کیا زہ بیوٹھک
مہ چھوم شہر و مشفق کن لدن
بیس سارن زہ بہت درہم زوری
ژلی غم تے گرتھک یکبار خوشحال
بیس مردس زاناہ آسہ دلخواہ
زنانہ چھیس امانت دارخانہ
زانے پٹ چھومردس حکم شاہی
غرض آلودہ سرتا پائے اسی
یہ بوزت در تکلم آئے حضرت
غریبیں بیکس نکھتر دیم کس
دپوس حضرت خدیجن بوجے مال
پتر چھوس چھینوی نش ہمہ رخصت

دین نش چوک ازہ میان دل جھن
گیس بے حال دیشت حال جانوی
درین مدت مہ چھو کو نہ دیوٹھک
زہ سارن پیشکارن پیش تھاوت
دے بویا نثر بہت درہم زہ بوری
کرک نکھتر زاناہ دل ملی زہ
گدا ید آسہ تے پدنی سوڈشاہ
زنانہ آسہ گانج شوب لاکس
چھوئس نش شہر کن ید گدا
سو مطلبوس تے کن میل آنے
نظر تھاوت بہ پشت پای حضرت
شفیقہ چھومنہ راوم مول موی
زہ میانی کارہ گرتھک ید چھوئی قبال
ابو طالب پتر عاتکہ مہ غمہ

زہ دیشت یا محمد دل دو دم مہ
زہ نکھنا بہر سودا مال میانوی
زہ میانس بالسی بیت گرتھنی الحال
بمال خوشن مختار تھاوت
بسودا ید گرتھک یکبار دو با
یتمی تہ پریشانی ژلی زہ
زانے پٹ چھومردس کارخانہ
گے طالب گے مطلب لاکس
سخنگویس یہ کیشہ رای اسی
بافسون و فسون نش ایل آنے
بوجھوس مسکنت بختل ایم کس
مہ کس زاناہ نکاح سینہ والوی
دین حضرت خدیجن دم زہ رخصت
پتر چھن چھوم تمنی رخصت لوبہ

اظہار کردن انحضرت گفتگوی خدیجہ پیش ابو طالب و عاتکہ

بہت یکجا ابو طالب تہ عاتکہ
سو دیشت نارہتو نک مہ ہنے
رستاپای و لونک قصہ عالی

کھوان تم خوردنی حضرت واک
ووک ارادہ تہ کرہس شانہ موی

برادر زادہ ہتو کن برہہ کنے
بروہس لول کرہس بوجہ سہ لیس
سپن لثاڈ انناک خوشحالی

خدیج بن نبوس پارس بن خدیج کندی
 دین نش غمزه تراوت خوشی
 دپوس پسر بد چپي زه برکت
 سپین اضی سوکس همسر چچ درکا
 بزرگ اده بو چچوس در شهر که
 به بهتر زانو مه پروردگاری
 پندس با جبالس دگ چچه آخر
 گنده یک نار پارس منزله آبه
 تپس نش گوشت اقرار تهاون
 اهی حیل بو شهرن کره سیلا
 منادید قریشی انکه ساری
 امیر المؤمنین فاروق عمر
 ولیدس اسوبه سفیان سستی
 متینا و میسه کیا خوش منیره
 بخلوت سوی خدیج بن منکناون
 مہ یحکم مہ الوانی در کناره
 بشارت اتم درم سوتی محمد
 به معنی خوابه میا نوک چچونه عالی
 اگر بینی علامات محمد
 خدیجه چیس تنسرا دنی کنیزه
 اگر پارس از نرول و می کیرم
 متین دولن بد شاهان سردار
 مہ از طعن زنان اندیشه دارم
 غقه نهمت بهم در عشق بازی

بو دیشت آو تس که تاه و لوی
 گرشک بد رشن میانی بیت در شام
 مهربان پلنی کرنی ز شفقت
 زه کریمه اول مس نش ان ضروری
 بو عالی چچوس ضروری کر بو که
 کلید کعبه مے میراث و اثن
 تفادست رگه خوت رگ چچه آخر
 مہ امرس اسندس سرار لوی چچم
 خیر حضرت خدیجس و اناوان
 خیر لوت خدیجه گیه خوشحال
 کرک شهر مشفق کن تیار
 زبیر و طلحه مہ عثمان غنی
 چچه تم سرار پس رو اس کتی
 سوس نش مهنو اله هم پیاله
 به اندرم سیرس نش اده ناون
 داک آرام نیومت چچم مہ خوان
 مس نش چچم الوان بوی نجل
 زه چچوک انا لک کریمه رانها
 کرت راضی مے العام به حد
 سویدا سی بلند اقبال میا نو
 بدست آید متاع و پسندم
 زه کریمه نششت و خاست معلوم
 دین معنی تشکر بیش دارم
 زه زن سیان مہ مہ چچم گنا

بو دیشت تهرادن کریمی زه
 دمی بو پارتی بیت در هم زه العام
 زه کریمه اقرار دس عالی چچه سرکا
 شکسته ل پین انزاک که دی
 چچه حد میانی ملک سردار ساری
 ولیکن بول موج غنومنه ذاتن
 مہ بد مے بوزه پایه دو تر باب
 توکل کره سن کیه مار لوی چچم
 ضروری بند لور منیر چچم سیلا
 متون شهر مشفق کن لادن
 امیر المؤمنین صدیق اکبر
 ابو جہل و مغیره زور زنی
 خدیجس منیر غلامن اک عزیزه
 تنداسیا ساری تس حواله
 دین تس سرش بو رچچره داره
 تمکو تعبیر و نومت چچه بان
 بجای ب چچوم کریمه عالی
 شخص کن شخص کن درنگا
 سویدا سی مہ از جهان چچم غزاه
 زده سان تس فدا چچوی مال میا نو
 بی پیغمبری یا مت سو سردار
 زه کریمه ساری دروغ و راست معلوم
 احمه کریمه زه سیتن کار سازی
 سویدا سی علم خدیجس کیه بونا

منش گذرن بنهتوی بخود آسک بیا
امین بنهتو شو بهتو حسان کرین
حکم مننده پت تهاوم مہاری
پگاہ تم ساس لو کہ منگہ ناون
مگر حضرت محمد آسو غنخوار
ہران آسک پیت تم در تفکر
طمع ہم اک کری دنیا کس ملس
دریغا مول موجی کتھے راوم
خدا یار اوہ ہم نے مول موجی
تمس بلہ موج پھوس مال آسان
الوطالب تھانکہ اس بوزان
جگر زالت ہو کر حیان دوری

سو آسم بل ناخو گڑھم کریک
یہ سراوی زہ نش ہوک میا کیمہ
کری ہم امر تم ملس زہ ساری
انک تم خوریم و خوشحال ساری
ہمیشہ اس علم دیناس ہزار
زدست مانیاید کار دنیا
چو وحشی دانہ دیشٹ لگو سولس
باین نزل مرا انداخت اورا
تمی آسم سو کھس مہس مہ باجی
پنن مالوی تھیوی مہ تھو و ہم کر
دپو ملس د مہ سہ ہوک کھش زہ کران
تمو دیو یک مہ فیرت کر ہم پیت

زہ سین غیری زانی زان کرین
اکس منسلس کڈت کرین سر فراز
یہ کت تم میلن در گوش تھان
کران شادی بطمع مال ساری
زبادام سبہ زن دانہ در
مزوری بہر این دنیا ی مردا
دریغا پو پھات اقرار تھام
دریغا قدر من نشناخت اورا
اے گو مت یتیم مول آسان
مزوری میانہ سوی نکھہ دارہ ہم کر
کر و موقوف اس حانی مزوری
خاکس نشہ جہوم اقرار دلو مت

رفتن آنحضرت تجارت خدیجہ ہمراہ میسر بشہر شام

گنڈت رخت سفر و دیو ایتاد
مکہ نشہ درای تہ منسلس اکسوات
مہ نشہ نیرت امانتدار کرین
لزن لو نلس اکس زین محمد
گنڈن تم حضرت شایانہ باپی
مغیرہ بو جہل خوار و جمل گو
مزدراہ بہر سودا آسہ دست
خدیجس اس پوس مال کالت
نمک جیومت تشند تو خیرین جو
گر تھوس نش چہوی مغران حرار

قافلس سیت حضرت درای پاو
خدیجن میسر کر ترو صیت
یہوی سارن بھن سزار کرین
سو میسر پیش حضرت او پانہ
بغرت بہہ ناون در عماری
الو جہل و مغیرن میسر و نو
سو تھارن بر عماری کتہ امت
کران ہوک خرچ بیجا مال تشند
دیو ک تم میلن رخا موش خاموش
فتم تو را کر تھو دیو س قوال حال

سٹھا ارباب مکہ قافلس سیت
دلس منسلس امانت تھو بہ کت
بزیہ حکم میسر اس ساری
انن رخت و کلاہ خسروانہ
سٹھا بو بکر و عثمان شاول گو
ولیدن دیو زہ سین آسہ لوزن
دریغا آسہ سارن سبند زالت
ایمن آسوک یہ چہوی او بال تشند
یہ بوزت میلن کر کر یہ شرارت
مہ کر اغم تشندی چہو منا پنن مال

میرچوم حضرت محمد دست زاده
 مہ سوم بابہ اسند یار جانی
 یہ بوزت دل دُک کناہ حداک
 بکینہ گوئمن دون پارہ پارہ
 بہن وقتن دوان تم دور خمیہ
 کران اس ات اس مصلحت
 سویدہ خون غلاما حضرت بیت

میرچوم معلوم اسند خانوادہ
 یہ چوم عالی انشانہ بوتہ زانہ
 منجین تہ ابوہلین کرک راک
 تھتھے پاھن بچان گی تا بچنہ روز
 پکان یکجا بہان تم زورہ ہمہ
 فتنہ ٹھہر و کینہ زن بہت لیدن

یہ لیت چوم سہا غیرت یوانی
 یہ اسم اسراکند تی بومانہ
 پشانی تم دزانی لشنہ نارہ
 حسودان کیم از غیرت سینہ دور
 گمتر چند بار چھک معلوم دتے
 مغیرن تہ ابوہلین پلیدن
 درانای سفر تم منزلت و ات

دلو دادن ابوہلین دہشہ چاہ را بعد اوت حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم

ازان منزل مقاس تام کرد ما
 دلس ٹیھونہ گزھی ناش سیر
 بہواندن دمواس حمیہ درتی
 مرن ہم تریشہ بابت مصلحت لوز
 شبانہ گے دلودت آئی چاہس
 تم کینہہ چہونہ معلوم اس در خوب
 پگاہ داتو منزلت پکاروانہ
 خیر کینہہ چہمنہ چاہا آسویتے
 جان لگشے تم پان مارک
 بیس منزلت پکونی الحال لارو
 چہہ اس تان پکین دہ پانتر منزل
 ابوہلین دہشہ شمان عخان
 دیوہس آہ پڑھ کتہہ تاب انو
 فروماندہ کران تقصیر تقصیر
 مارہ کس تس سواندیس نہ ماری

براہ رہگذرت آسو کویا
 ہمو مخفی بی مشکن اندراب
 چھواس آب پانس زورہ زوری
 ابوہلین گوڈن رہبر کڈن زورہ
 چہہ ہم شونکت خبر روز کینہہ روس
 ابوہلین دہشہ شمان عخان
 دیوہس آہ پڑھ کتہہ تاب انو
 نہ چھوس سوی چاہ دیشان لگشہ
 کرشموسیت خوان از دیدہ مارک
 رہبرن میس لشنہ پونہ زوری
 تہ بوزت کاروانس زاو زلزل
 دیوہس آہ پڑھ کتہہ تاب انو
 سوچہ نابود کتہہ اس آب انو
 ابوہلین دہشہ خوش تہ خورم

ابوہلین لیدن نو مغیرس
 کدورہن کرن سوی چاہ ناک
 تہ پٹھ آب چہو کتہہ تابہ پچور
 زٹاک کل تہ کرک سوی چاہ زورہ
 یو پانتران دہن کتو نیواقی آب
 بیک جا زورہ زن تم میس سمان
 اوک رہبر تہ دیوہس آب کتہ
 تہ بوزت شور و غور در کاروانہ
 ابوہلین دیوک زوکیازہ مارو
 یتے نیوہس کتہہ آب دوری
 سوہس پش حضرت اولارن
 کڈک خیمہ نہر حضرت محمد
 تہ بوزت بام تامت گو سوگیر
 مرن ہم تریشہ بابت ہن چہ خورم
 پھتی کر در سندر س سوتاری

خدا پس دست کشا کره دشمن

سویانے پان پانس فرود دشمن

ظاہر شدن چاہ برنگون شدن جای بحیرہ را بہت بمعجزہ حضرت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

سو حضرت آب بایت آسو عجبین
سولہ آد در سخن گزینا مبارک
نتی استاده روزت کھنہ ناو
کر عیدہ سپین دلشاد ساری
بشیرت چوک بیاطن نارتنہ
تمس نقشاہ لیس منورہ بیوہی
دوہن دون و دنت سیرا تم گے
شب روز یک مقامہ دراونوی
بحیرہ ناو لش پیری اندر آسو
مکہ نشہ دراہ قافلہ بہت ہو سحر
بہ تل پن سار سرحم کرخہ روزن
در آن اثنا پھر پن کنہ سین ہل
و چھان باس کھست پٹ آن بحیرہ
پکان آسو ابڑہ زرٹو برکاروانہ
بہری ظاہر تہہ اگیت نشانہ
زہ کیا زانک و چیت با پانہ لے
صلاح زانن نک ساری بوگرہ
شجر سر سبز شد ساروی معطر
دیوک تم را بہن لے کاروانے
برس پٹارو و ساری منگان وان
ولس پو شک تمس تو ریت خویش

مرن تم تریشہ بہت بیچارہ مین
برونچہ بہن با محمد ست قدم تراو
لبو تہ آب توه دلشاد تھاو
حسودن گیکہ حال روسیای
بظاہر اس روزت برونچہ کنہ
شب روز آسو بہت برونچہ کنہ
تہوک مشکن لدن منورہ کرکے
در آن منزل چھک تو ریت خوانہ
سہماہ ش مال و دولت سیم ز آسو
یوقت ظہر واتی بیت مکا نسل
یلہ سید پانہ حضرت تم تہ بوزن
سپین بہت تمس تو ریت خویش
یوان از مکہ ڈیوٹھن کاروانہ
مہر تو ریت پرست گو تم تصدیق
مگر خود غلط خدیس کیاہ بوزانہ
تسند روٹی مبارک کس تہہ ہادی
سو پیغمبر مہ پانے گزشتہ سرہ
ہمان لحظہ فرسوج تہ درخش
بہورالتس کھو مزان میلنے
بخوبی را بہن کر نک ضیافت

کس سینن دتوک پشت مبارک
نتی چھوہ پواہ از عینی ندا آو
کھنوک تہ جایہ چاہا دراد جباری
چھو کس معلوم تقدیر الہی
میں پھو عجبایب یاد پوہی
حسودن کارٹ شرمندہ سینہ
بیابان و اندر آسو ک پکنوی
سٹھ کامل شہماہ عالم تہ دانا
پران تو ریت کران تعریف سر
نظر متنسری بیٹ بتی نس
تمن اند اندر تہ بہت شیدھ لول
یہ معجزہ چھوہی نبی آخر زمانس
یہ اسن پرمنوی تی چھکنہ پانہ
میں سینن محمد آسہ تحقیق
ولیکن وی مت نہ چھو منہ دے
ترھی جابرا زیاہ کریتھو نہ راوی
کس سینن پشت دت بیوہ پانہ
بیوہ پختہ شد ایم پشت تو ہر
پو تل ساری بیہ ستراو تھاو
سمت گے ڈیرہ را چھی و حضرت
ابڑ پوٹھن تہ سینتی کاروانس

پوئل استاد و پچھن برقراره
 تمسکینا و چھوی یس نشہ مالس
 دین کر مریہ چھم متسی صیانت
 پوئل فالس پوئل اکتھ کوست
 بزیر پای حضرت اوسہ کران
 غلامو کنہ تھاوان پیشکش شر
 اوہ پتہ ریختہ کنہ دل و دلو آسو
 بید و تہ آس و انان تا یک ماہ
 آب تہ جایہ جایہ آسو آسان
 دو فیکہ گئے تہی مومن تہ کا فر
 اگر کا نہ تہہ تہ آسو پکاں
 بہ بے بستی تہ آسو سارنایاب
 کوہن فیور آب پو باران رحمت
 سپن نابود از شک و شکست
 یہ و تہ نزدیک آس پچ خوف مجد
 و مشق و اتو حضرت محقق بوز
 مژدی دگ دگ دگ تو تک خدایں
 بدی تس پانی یس آسہ بدخواہ
 مژدی کہنہ اکھنہ مولس چھیک یار
 یہ چھے لازم نصیحت یاد ہنہ
 خودی چھے بد بدی داد و دہی نہ
 کھنی سس عیاد پس تہ پانہ گری
 کرک کثیرہ تو متو عجز و زاری
 چھ گزان مال مول اٹھک دیار دیہ

تمسکین راہن کر نک اشارہ
 ابو ہبلن مہن نام محمد
 سپن شرمند ساری الوکھ حضرت
 و چھن بردوش غم مہر نبوت
 سہا تس پوئل گوشت لکھان
 سوکھا بکرو میسر شاد دل گو
 یکون آسوک شہانہ تاف تہو
 یسے و تہ آس و تہ آس و تہ آس
 بھوی مہو کو نہہ کینہہ پچہ لمان
 پچھ و تہ آس پیت ادب بجا
 دہن تہن مہن کھمت فیرت یوا
 سو میسر تہی و تہ دراد حضرت
 زمین سر سبز در ہر چیز و رحمت
 بہ نزدیک شتریلہ و اتو سوار
 گہ آسان ز رفتار محمد
 یہ ہن آسوک شہاہ ارزان تی اک
 میں دن اوردہ تہی ناد لاین
 یہ نبوت یورہ آسوک کو نکہ از ان
 چھ بدخواہن بدی پانی ان کا
 یہ کت کثیرہ مہر دل ستمی چھ
 خودی بے پیری چھے کہنہ لہی نہ
 نفع کہنہ اکھنہ ممنون غم گے
 دکھے مہلت پو کچھاوان ساری
 میں سر خضر نش و ان پیتی

پشہن تم راہن تس لو جہا لس
 اسے تہ تھاومت ماحر چہنہ
 و چھان اہنہ زانک اندر پای
 پرن کلمہ شہادت بارہ شہیت
 زرد نقہ ریت این ہلہ گر
 مغیرہ بو جہل خوار و محل گو
 و مشق کین بکرن روز و رات
 راجھت خوجن جاین سپاہی
 اتی کن گاسہ سہزم آب و آفر
 کران اس لہی ستمن کر و ہن
 دہن منزلن بکرن دون جانی آب
 ابو ہبلن شرن سوی رتھی و تہ
 لینہ باہ کران آسوکھن تہ چھن رو
 ملک تس سست جمت لوسہ از
 سلامت کاروان ہمت لحد روز
 کن آسوک و لولت دگر اک
 ابو جہل و مغیرہ لب یک ماہ
 یہ مہو آسوک تہی مہو لک گیران
 چھ بد بلیس بدی پانی تہ لینے
 ولی مت و عظم مہر و مژدی چھم
 چھ بیکت کالمن ہنڈول مہر چھی
 کھورن تل میسر گز چھنی پرن
 چھے اسے دیار مالس خوار گہ
 تہو فراد ہن چھوی میان و خفت

د مشق کُن کُن پُکُن ت کُن ت کُن کال
 بہت تہا سہ از اغیار خالی
 مورہ چھم لکھ دُن دُرک ناره
 زورہ پاٹھ ماو تم نورہ خسارہ
 شہر خاموشکہ بحر اسرارہ
 صورت بندر کہ سودا گارہ
 زلیخا چھس بوخسریدارہ
 چیر کتھ الو تھم میر شیکارہ
 ہمہ نا عاشق ائمہ شمارہ
 گوشن دھرن چہوی سہارہ
 شمع صورت کوت کال پرارہ
 صدرہ منہ کھارک دُشہوارہ
 پڑھ لازہ دینا س آئی دتارہ
 کار گوگت تہ لٹ چہونہ بارہ
 زمانڈت مکہ کنہ مدینہ لارہ

ہتوی سودا تہن آسوی کُنن مال
 سہماہ نش لولہ نارن ذرا نوی

غزل ریخت آنحضرت

زھٹھ نش فٹھ نش آسین بو
 منتظر رفت چھس سہر بو
 شاہ یوسف ماہ کف بو
 تیر لا بو تھم از قوس ابرو
 یاد ام چشمو کر جادو
 روشہ ولہ درُشن دیتو
 دماہ را جھتہس پردانو
 مکہ بازارہ مول کرہ بو
 موی کر سفید سیاہ رو
 قافلہ نیران گو غافلہ
 یار سول غلیس تی آرزو
 بلہ ماچسانہ دیدارہ بو

خدیجہ بر سر آن قصر عسالی
 کینہ سیت ہتو نش و نہ ولوی

بلہ ماچسانہ دیدارہ بو
 بلہ ماچسانہ دیدارہ بو
 گٹھ منتر گاہ پیو چانہ الوارہ
 غصہ تراو لوسہ تراو درانتظارہ
 خوابہ منہ کر خٹھس بوخسریدارہ
 سیر کُن نہ گو جگر س پارہ
 بمبو یں بزل چھس ہمارہ
 توشہ کو نہ بلبل پوشہ ہمارہ
 ذرہ نا تراوہ نا شہی دارہ
 نیرہ کس سوی بہا مہ ہمارہ
 بے بے کہتہ فر لفس آمارہ
 ہنگہ منگہ نیرن گو لو کچارہ
 حال چھوی دشن چہونہ زخارہ

نامہ فرستادن میر بدست حضرت محمد بجانب خدیجہ رسید اور یہ کہ روز پیش خدیجہ

خدیجہ میر س نش منتوی چھوی
 فٹی مہ کینسہ نش سر تھاو در گوش
 خبر لکھم زہ ساری دانہ دانہ
 یہ ساری کاغذ سٹ لکھو رواد
 خدیجہ نش نش لو ان لیں سو پیام
 مکس اندر ہما کنہ مصر لارہ

سو نقشہ تم دلس منہ کھنٹوی چھوی
 یسنو نمی مہ بوی آشنائی
 یہوی کر زن زہ کاغذ ہٹ روانہ
 بوقت باز گشتن کاروانے
 دو ان آسوی مشاک و نٹ انعام
 خدیجہ آسواو شاہ تیر زخارہ

تمس لو مت خدیجہ بھوک زہ باہوش
 زہ کر معلوم بد پڑھ زہ آئی
 میں آغہ سنرکت تھاو تر یاد
 خبر آسوی خدیجہ نش نش لدانی
 میں لکھو سلامت اس وارہ
 یہوی تم میرن انو پیش سردارہ

لکھون خطہ لزن اونٹن سواری
 بدست خود خدیج بن گزہ راو
 انوکا غذیہ تھا و میا نہ ذمہ
 مہ چوم لازم محمد پانہ سوزن
 غرض حضرت محمد کر نہ راہی
 ٹکان ابلینسی و پووت بومار
 پرہ زند لا بنش شیطان سپن
 تہ گزہ دلول رگہ چارک زمین
 خدیجہ اس دوزت چشم در راہ
 مہ چوم آرام نبوت تم عزیز
 محبتہ سیت گنہ اس بیتاب
 کدم حاجت تہ چوک قاضی حاجات
 چو طلب طالبین ہند قصہ ڈھیر
 بہت بر طاق از اعیار خالی
 در ان اثنا نظر ترا دن برہ دور
 یوان شہزادہ چو بر اشتہ سوادہ
 کنین کن دیان ہی اس بامیت
 خدیج بن سوی نوشتہ بر زہ ناون
 پر زہن تن میسر نش دراکشی
 خبر کہنہ چمنہ و اتوم کوچ تہ
 دواشتہ سرخرو و تنش الغامہ
 تمس نش خاتہ فیرت ڈورہ رتی
 ابو جہلین بغیرن خندہ کرن
 اڈہ منزلیہ محمد او فیرت

دین تن یا محمد کرتاری
 ابو جہلین پس ات کیا چہو معنی
 مہ چوم معلوم و لول ت بومہ
 عاقل س اک اشارہ آسہ بین
 متوک لارن براہ چار راہی
 رتن اونٹن خلوت غم و تہ ڈالین
 براہ ست لگو حضرت محمد
 پکان سک ملا یک سیت سیتی
 کرہ ما عید و لول ڈیشہ کرہ
 سو کش ساعت تنسہ لوزہ خبر لو
 نہ تن آرام روز نہ شب خواب
 ودان راتس دہس جٹک غلات
 تھندی جہ سیتی بھو کھسی ناو
 دلس تن مار گندمت لولہ نارن
 جواناہ اک دچھن چون ماہ پرور
 اس د لشت و ان چوم دل کوای
 ز در حضرت محمد ترا و تامت
 پرل کاغذیہ تاریخ و چھو لسن
 چہو لکھوت کرہ کاغذال گری
 خدیج بن زانو صبحس در امتوی چہو
 لکھن تنس میسر فیرت تہ ناہ
 ای لحظہ کرن فیرت روانہ
 سو میسر شیش مہ شہزادہ کھڈ
 دیان آسہ شہ کر راہ سانو بوت

بہ خط در شہر کہ و تن ناو
 محمد راہ مکہ کوہ زانی
 میں دیو سہ کیا چوم چانو نور
 غرض اسوس اتی چوم اونٹن
 نذر غالب سپن تنس سلسلہ سوس
 حکم کر جبرئیل لارن
 ندای اتی سپن روح الامین
 بیک لحظہ بشہر مکہ داتی
 دیان اسی دے داین کنین
 ییم کرتہ تندو مکہ ڈیشہ کرہ
 کران راتس دہس اسی حاجات
 تی سیتن مانی چوک ملاقات
 خدیجہ بر سر ان قصر عالی
 و دن دن یارہ سنری تہ گارن
 خدیج بن کر کنین کن اشارہ
 یو ہے آسن محمد یا الہی
 سو خط تم امتوی فی الحال ناون
 چہو پیغمبر تقاضا عقلہ کرن
 بویامت در اس کھتو آفتابہ تی
 چہو پیغمبر معجزہ امتوی چہو
 دین یدو یہ راتس وزہ تی
 دو پہرن پیو گشت در کاروانہ
 بیک پی میسر نش ای فیرت
 یہوی بریل براہ مکہ سوزت

دپوئی هر چند پیکر زانی بکچ و ت
 دلیله چوک شه بد مرد تو اناه
 بان مجلس نشسته کدخه باون
 کرن ت بوسه دن دن چمن پ
 اکس اک پانه دانی لگ نه نه
 دوس شای اک فیرت دن حقیقت
 تو هی نش در مس سینه خواب سب
 و چوم بودا تو مت در کاره
 به کاره آدمی سینه چوبینه ظاهر
 به جز بازی دروغ و سحر چوبینه
 حسون کینه سینن کو جگر سوز
 به چمت اسو قم ساروی ته باون
 مال اسباب ساروی گزه راون
 دین لش میسر کر مک شه از د
 سلامت و الو حضرت گره پنن
 بهوی مه لغت انو مس به به کنه

چوم به چانو تمنا دمه به تاد
 لوله نارن کر خم داد و بیداد
 دده ناداده چانه لوله ناشو
 آرم کیا بیت دنیا هست

پانو کتبه جام غفلت چوت

دنه کیا تته بیت به نه به جاز

تیر لورت میرن و نو سوی حضرت
 به کر زانوم مه به بهمت شه نیرک
 میسر مهر و دستخط پیره ناو
 ازان اسرار تم نیران ساری
 گزبان حیران یکن من عقل سانی
 دیوک آنحضرتن ای مرد نادان
 زوله ایم مکس نشه کوس بیدا
 نمود پو یخو عجائب کر رشک
 کرن ام سحر نامت بهوی بهر
 دیوک آنحضرتن و نو مفصل
 مکس کن لاره فی لگ تم شب روز
 از انجمله مکس اندر بیه دات
 خدیجش ساروی قضا دن
 دن لش میسر انعام مجید
 چوم لازم پیشکش لش گشاسن

لغت شریف آنحضرت

سینه بریان یار سول الله
 سالیس تل رطینه کیو تور
 لوله چاه راوم در غفلت
 بار خصیان یار سول الله
 یاد کنه رو دمنه گره مافوت
 در اس نادار یار سول الله

و چنم کر لوت ز ششم باز
 گوم نسیلان یار سول الله

به اسوم یا محمد بد گمانه
 به کر زانوم او دی منزله زه فیرک
 و چوم کاند یله لش ایبه کیان
 و چمت کاند سپن حیران ساری
 دن دن نه نیکس نامت بکرت
 با سر الهی چها تو هی زان
 دتوم کاند خدیجش آن زمانه
 خدیجش لش سره کاند کر دوش
 افه سند محبت مهر چوبینه
 مکس کن دن هیولار دن کر کل
 میسر انونه ساروی قضا باون
 سفر کدغی سینت تیره آره کات
 خبر لورت خدیجه کیا سپن شاد
 ان لش زور از عشق محمد
 بهویس نادار روپ سن کته بنه

دیده گریان یار سول الله
 هول گوم لولن الو خم زور
 زیر دامان یار سول الله
 داره چمت اسه کاره پت بهت

ناسوت شیطان معصوم موت

کهنه افسوس راوم باز

آرزو نبین چو یاس درم

خلفا و چنان دن ناره سند دار

تریس صاحب بیت کس چچه زن

ژورم صاحب آسوهو شباه

حضرت حسنین جان حیدر

موسی رنای پهلوی مشهور

بار غم مبهت وت کته راد

آدن رادم آسوس خام

شمه هند آفتابه واتو برکوه

دنیا ژانندان رادم دین

ازواج طاهرین هنده پامه

دمه دمه غمه دزه همه یاپو ناو

امتی دینا روز محشر

سانو سامان یار رسول الله

حضرت صدیق گودنوکی یار

زوتنه جان یار رسول الله

ایه آیه سنبرن تم قرآن

شاه عثمان یار رسول الله

ناد پیو مثنی شیر حباب

شاه مردان یار رسول الله

زین العابدین دنده مبهت

کالمس سان یار رسول الله

تقیس نفیس نشه پهلوی دور

روی تابان یار رسول الله

کارناشایان اسبه کونه تراد

کرتنه گذران یار رسول الله

تان کنه زانو مننه واتوم شام

فعل شیطان یار رسول الله

راژه مبه کوله گبه رادم دوه

ژام خزان یار رسول الله

نفس هون آدرش لدم زین

چپوس لشیما یار رسول الله

روزم ته بوزم استغاثه

شاه جیلان یار رسول الله

دفتر معصیت میانو چله ناد

نور ایمان یار رسول الله

چپوک سانو پناه ته سانو سردار

حضرت عمرس کوه نشار

تس نش درامتر حیا کج کان

شیخن اندر سوی سردار

محمد باقر مبهت جعفر

عکس مبهتیس آسوپر نور

گهنن سانن هندوی راد

حال خود کس نه کرنه آم

مارس ته شرادس پهنوم

روی گوم سیاه موی گومین

آل پاک وسیله مبهت آبه

آرزو چو علی غایت داو

رسیدن آنحضرت از سفر شام بمکه معظمه نزد خدیجه

یوه نوی عاتکس نش بیت حضرت
سسر لوله رکن اولاد دلیشت
دیو پس ماسے ساتے نور دیده
مرحبا پس دودہ باین زخم کاری
مہ اسم شہ ہمیشہ مای چانی
دوبارہ بای سنتر بستنی بنما

پوچھے پڑھاٹھو اسرا ان بابہ بھر ہوئی
زنانہ شہر زہ بہت درخانہ زانی
پنہ اک شہر متس تہ بای سنا بیاک
زہ شہر بہت بند سپن گیارہ
کڈک دن دوشوی شہر مت لکم نار
دوشوی شہر کڈن زانن نہ چارہ
دیو پس خاوندن زہ مہ سیدہ زالت
بای سنا تراوش کرتاب انوم
مثال وئے پوچھے ہنر کیا چھہ مسٹھی
کری نیتھر تہ سوی پڑھہ ان خدیجہ
خدیجہ ننگ ضروری پاوش یاد
کری نیتھر مرس دیوہ زونگ الگ
یہ بورت کر خدیجہ نعت خوانی

دمہ دمہ پرہ ما درودہ چانی
نغمہ وزہ استم روی ماوانی
ممشوقہ دیوئے اتق سبحانی

سپن کیا خوشن مہ یلہ یوٹھ حضرت
دوہن کیشن کر کس غدر خواہی
زہ چوہم سارنی ہند برکزیڈ
زہ چوہم بای سندوی خانہ مالوی
گیم ہے ہے ادجارہ جای چانی
جگر چوہم دادہ چانی پارہ گوت

حکایت

وچھے دن نارقم تہ سخت تو جن کریک
اسہ یا مہ پتہ کر بہت نیرن
ہمہ بہت بند گیشتر تیر گونار
پنن نہاہ بانو اسوس مار مندو
پنن اولاد کتہہ درنار تراوت
انن کتہہ بوی موجی مول چوہم نہ
پوچھی ہنر مای رچہ کر عقل زبھی
متس چھی پاثر بہت دینار دمتہ
بوگالی مینہ والس دل گر ختم شاد
دیم تکرار کرپس گو سو تامت

نعت شریف

لاشک سارنی چوک رہبر

الوطالب سپن دلشاد دلیشت
یہ دن دلشاد کرتن یا الہی
وندے بوسر لکے بوسر پار پاری
تسنا چوہم بوسر کرہ ہے مینہ والوی
لکا حاشی کرک دستی بنما
زہ بازو رستو چوہم آوارہ گوت

چھہ پوچھے رچی سہا تھو کر تیر چوہم
نیر کن مار کڈن تہ سرے
دچھوی تہ چارہ گردہ گڈ متوی نار
صلح کر کن اکھا بہت بہت نیرن
اکھا بہت نیرہ تہ اک گر ختم مارہ
سو تراون تہ کڈن تہ بای ہندو
پنن نارہ دادس کتہہ ہنوم
پنن شہر اسند مول چوہم نہ
دیس تہ عاتکس دن گر ختم خدیجہ
گرخت ان تم دیو پس درکار چھہ
میش ان تم مینہ بہرودہ گالک
بدر بار خدیجہ والو یامت
کنین سیت اسی ونہ وانی

یار سول مہر بانی کر
یار سول مہر بانی کر
عاشق گالمت لولن چانی

پوره سامانه چھے حوره دنده دانی

ینه چانه پر تو پیو آسمانی
روی چانو آینه زن تابانی
زه نه کاخه همتا زه نه کاخه ثانی
دینک تخم چھی زور یار چانی
دشمن دین کمال شاه مردانی
تھندی محبت جھوم دل جھانی
یکه ماوت چانه دمه با دانی
ونته کتودن ایر با ایگی میانی
پیره موکھ کارک کره پازانی
لیکن گو ده گزیه سپن فانی
دله منزه جای کر لون چانی

دیره چانه کلمت جن و بشر
یار سول مهر رانی کر
زنده چانه عالم گو منور
خوی چانو جنگ جوشن کوثر
ژی جهوک نبین سارن سر
حضرت صدیق شاه عمر
مول تم کڈنک در خیبر
ناره سنده تار دین در جشتر
مکه چانو دیشت زله هم شر
پانه دان تل کن جهونه باور
بوزمت جھوم حدیث انشر
یتھے پاٹھ معلوم دیه سبر
مسند ما سوسن ششتر زر
یار سول مهر رانی کر

نیرا ستمنا ما ویشانی

نوره مشعله چھی دوره پزوالانی
سوی چانو دالیل ما ویشانی
دون دن عاملن چھی سارانی
جیاک ناو تھا و شاه عثمانی
کینه چینه کرثر تر شه پهلوانی
ژدون یارن لکه قرمانی
ڈکر دمه میره بیت کره دانی
بوزرت چھر زرت و چھتانی
من کان هذیه جهو در قرانی
پیره ستودنه دله گزیه شیطان
گذره اس علیو تا وادانی

داستان شریف بدن آنحضرت پیش خدیجه بفرموده ناکه

خبر در هس تحمل حبیب بدر
بزین حله خود را بار است
ته دیشت حضرتن لش کن دچین
سپن حضرت جیاسیت غرق آب
ز دیده چشم چشمن کیا جهولان
وچھن نامحرمن کن کر جهو فتوی
خدیجن زانو اندر شرخ کمال
ونیو مطاب دلس و سواس کاسو

تمس گزیه و تھرا دن کرئی زر
زین طلسم کن بیه خرو دیا
مولی غم از جیاسرقت تلن نه
خدیجن اسودر دل حب جانی
تمو دیو هس منع پر هیزگارن
اخی یوسف بزندان کی رسید
جهو بیغمیر بلا شک صاحب دل
یه پو مت ناکن ساروی زبنت

ز دیده روی او بر تاب برخت
تلن نقاب تھرا ز روی زیبا
وچھوی یله روی تمسند چو بیتاب
دیو سن کونه جهوه تو مه تھو و چھانی
دیس بیغمیرن در راه تقوا
اگر روی ز لیح ارا ندید
پزرت خضر خدیجن کتبه اسو
یه حرف کتھانی منسرا نشت

بود نو هس ساروی یاد دھان
 مہ چانی مای چھم تہ ترہہ برے بو
 یہ کت بوزم پیچم مہ کل تنتری
 اصل حسب و نسب مال جوانی
 کری خوشی تمس سین بون پوچھون
 یہ سدی تا کس نش کر کہ بات
 دوپو ہس تم صفت ساری چھم تمسی
 بنی نانی بنی نا یا اٹھے
 بھکرا لڈ ز شاہی چھی ترہہ طوا
 تمود پو ہس سرہ کر پانہ تھو اگر
 غاکن دوپو سہ قدرت کتہ لے

سخن در گوش حضرت و انان
 شبانہ مے نشہ آسان ساری
 بصورت چھے ہما سنی مار منتری
 کران شاہی تہہ سینہ فکرہ ہمیشہ
 سہہ گر اقرار تھاوی سنی خبران
 یہن خوش غاکم مضمون بوزت
 دے دن از خدا یاری چھم تمسی
 بظاہر کینہہ ہنر ترہہ کر یک چھپہ
 بنی نانی گرھینا بخت بیدا
 بوہوس ہزار گفتار در غش
 تھس شاہس بو ترہہ کت کتہ دے
 گر تھم معلوم ید نش لے اسی

ترہہ یدمانک منہرم باید کرے بو
 زمانہ اک مہ لایق کثر مہ باری
 چہ عالم در زمان کاخہ چھونہ ثانی
 ولکین اک کتھا بیوہ چھہ گمتر
 دھت در خانہ خود آئی حضرت
 کلام خوش از حد بیرون بوزت
 بغیر او کس منہر کس چھہ شاہی
 بخوبی ترہہ سینا بیاک چھہ
 ولکین پڑ دے کر چھم لوان ترہہ
 چھو کیاہ چراغ بے فروغ غش
 ولکین کتھہ بدھلے جای اسی

در بیان عقد نکاح آنحضرت با حضرت خدیجہ

سپین سنی غاکم تھو پانہ راہی
 مہ پائسٹ بلا شک پانہ راوی
 بعد دل چھپس امس گمتر گرفتار
 سوما سہیت یلہ بوزم و تھس
 ترہہ چھہ سچ پھو و پھو ہنر زندہ
 پھو کہ تھو چھہ مگنہ مال و زر
 تہہ وایت غاکم دلشاک کپین
 ان ساری کران تھم کار سازی
 انک حضرت فدہ ساروی نک نش
 خدیجس نش خبر سنی و انناوک

سٹھا کر اس خدیجہ نذر خواہی
 بو حبس تل یلہ بوزم سوراہی
 مہ گمتر لت جیا تھو کیا پھو درکا
 بو پھس در مثر تندہ شفقہ نازہ
 گئے پاری ترہہ و نش حال مہاوی
 ان نشیشکس سون روپہ جنتہ
 ز قید رنج و غم آزاد سپین
 ابو طالب سہماہ مسرور سپین
 سمیتھی ساروی خصمت انک نش
 خبر بوزت خدیجہ نکر نہ شاہی

وپو نش چھا برادر زادہ چالوی
 لکنا بازہ ہونزادہ والدہ دانی
 بو چھپس نا بڈ شری سیلاب شفقس
 دے نش کینہہ نش زانمہ وارہ
 سو یدمانی تھو ی ازرم خبر مہ
 کران راضی سپین سنی کام پختہ
 ہن رخصت تمس نش درانہ رضی
 خبر بوزت یقین نش پور سپین
 سپین خوش حضرتن اقرار تھاوک
 فرہوک ساری شہرس منادی

کنیزہ دایہ بثرن برونٹھ کنے
 ہول گوم جگر لال آم چانے
 زو جان زندہ ہوئی بالن کرانوی
 یار سول مٹھ چوئی یار سانی
 کہہ کر سوختہ چوم مہ چانوی
 گچھ ڈبہ کیے محنت دھرانوی
 بلہ ما پانس گدیا چانوی
 بنگہ لد گوت سنگدل میانوی
 ماہ زن پرزہ لالان چوئی شاہ سانی
 معر کن اندر چوئی زندہ بانوی
 ارمان دادس درمان چانوی
 پایہ بدہ بجنی کلہ پان میانوی
 کرہ کیا ذرہ ما دور چانوی
 یمنہ تھا و در دل محبت چانوی
 کلمہ پکینہ لچہ برہ اڑہ وانوی
 آدھس تیرہ ہتہ گو بخشانوی
 یمنہ بیتہ سرہ کر حق پنانوی
 تس تہ کتھ پاٹھ بنہ موکلانوی
 منتھاہ تھا واسہ ما و در شانوی
 کہہ مانہ ژالت دور چانوی
 دمہ دمہ کھمہ عجم ہمہ گلانوی

نعت شریف

لبہ اکہ دیدار ما و کلت
 پختہ کارہ نمکتہ میانو بوز کتا
 روشن حال چوئی چھوک آگاہ
 گلہ مادہ دمہ ہچوہ مٹھ
 رنگہ رنگہ زارہ پارہ بوز کلت
 گاہ پیو عالمس تو شونا
 تار کن منہ ریختہ شوبان ماہ
 کرہ کوینہ چانوی ژونزہ پوناہ
 آیہ آیہ سوزنے رشی فرقان
 شربانہ مورہ پیوم للہ دن بار
 سوی گو ز پاٹھ بے ایمان
 سرہ گو کافرن معجزہ چانوی
 بلہ تشیلہ آوا سہمی چانوی
 تش پیوتا وان دین و دینا
 یمنہ بیتہ نبیلہ سیت کران
 جت تہاہ تہہ وزہ زانونا
 پکہ ما ڈکہ بیت سوی بطی
 علیو چوئی نہ کہنہ توشہ عقے
 یار سول از ولہ سالونے

سین مسرور سی لچ دنہ منے

یار سول از ولہ سالونے
 یار سول از ولہ سالونے
 ہٹھ کوئی تری لگنے میانوی
 انوے کرہ گند محنتہ تازانوی
 توشہ کوئے لیس چھہ دیدار چانوی
 بلہ ما چانوی خال ڈیشہ وانوی
 ہنگہ کوٹھ کرے پرزہ و تھرانوی
 زاہ کر زلہ اسہ متت چانوی
 آفتابہ روی ما ورنہ ژلہ کرانوی
 ساری بنیں چووارمان چانوی
 مایہ چانہ فرقان پیو مانانوی
 بلہ تل بلہ ڈیشہ دیدار چانوی
 چندہ چھن گو سوی ہبہ بند چھائی
 روس پچہ پچہ بہت ایمان انوی
 نوح دراد طوفانہ نشہ ایرہ وانوی
 من کان ہذہ گواہ انوی
 بٹھ کتہ لگہ سوی گواہ ایرہ وانوی
 منور بنہ چانہ کر تھ کرہ سانوی
 مکہ چٹھہ مدینہ چوم و اتانوی
 بنہ کیاہ تہہ بیتہ گلہ پوست میانوی

ولن کتو حضرتس جامہ گرامی
 چھکن بیت حضرتس بازار بازار

لدن انحضرتس کت مہرتہ لچہ
 غلامن تہ کنیزن کیا دین دیا

خدیجن کر بنگالین جوئے تہ لچہ
 مولل عجم پارچہ عجم اس نامی

در بیان خیر شدن حضرت ابو بکر صدیق رضی الله عنه

نمرد پودل نهانے ہند چھو تنگی سہما زاہ حضرت تنی رو بہانے یہ کثیرا چھو تمہا مہی نیک نگیں دینی ما حضرت مہ دیار گالی کڈن از خانہ پانژہ ساس دینار یہ گنہرت کم ہن کم ہند چھ کاہ دلن تم حضرت حس کہ گرامی	کری تودہ تنی مہرن تہ دینا رٹن اک بار تم سنر کتہ بنے یہ آسوس نقرو زراز جنس مالی زنانے ٹاٹھو چھو ای سباب مالی دوم ساروی مہا مہی صرح کرہ تمس اسوی نہ مالس کہنہ شمار یہ لدمت اسو تمہ فیرت تہ نیان چھکر لس دیار تہ کر لس غلامی	نہ یامت بوز تمسند یار غارن زنانے ہند رٹن مرد چھ ننگی کڈن ساری نہر سباب خالی خدا ساروی کر س بوتار بولیس یہ کثیرا مال دولت چھو مہ گرہ نثار سر کرن یار س بسبکار خدیجس حشمتاہ تم جان ماون
---	--	---

در بیان تشریف بردن آنحضرت بخانہ حضرت خدیجہ الکبریٰ

خول یاری خلاق درای ساری چھکا کتہ حضرت تنیت مہرتہ دیا یرن حضرت خدیج بن حمد باری بحمد اللہ یہ زمانہ زمینی لہجہ مہ کینہہ دایہ بہرن بروٹھ کنوی	غلامو نقرو زریاہ ہتو چھکنوی تو نگر گے بنت ہم اس نادا نشہ حضرت خدیج بن ابو حضرت ڈرم حضرت حقن شادی لہجہ مہ گیس ارضی زہ چھو قاضی حاجت سپن مسرتہ ہتو ونہ ولوی	خدیج بن کن مہنو ک یامت بکنوی بدر بار خدیجہ ایم واتی دروہ سوز ملک دراو حضرت کڈم حضرت حقن ارمان ساری یرن افلاہ کرن ذاتس مناجات
--	--	--

غزل سرودن حضرت خدیجہ در لغت آنحضرت

دنیاس دودہ تارہ آی پڑھ لارہ جناشن تراوک فتھ دروازہ بہشت باغ و تھک چھتہ اندازہ	حضرت سانو مہرازہ آو حضرت سانو مہرازہ آو ملکو تہ فلو کویاہ بر چاو نورہ مشعلہ ہت بینہ والو آو	شو قہ سان ونہ والو تازہ بتازہ تمہ دودہ نہ کن گیہ آوازہ کالہ کاجہ سالرن میول تہ جاہ
---	--	--

خاصہ خاصہ انتوک سائے دارہ	مشکہ دار نیتوک خشک لولاد	میتھہ باز قلیہ تہ بیه دو پیازہ
خشمہ رستہ چشمہ چاہہ رازہ بڑہ	حضرت سائو مہرازہ آو	لوه ہڑہ ہنبرزلہ چھی ترہ تازہ
شیر روزت سامانہ سازہ	رحمتچ نظراہ آسہ کن تراد	وال کن نال نالہ نال پیشوازہ
گلاب خوشی ملہ نا غازہ	پیرت پالش خاصہ پیاد	شمشاد قدما میانہ سرونازہ
عرشہ اعظمکہ ماشاہبازہ	بلہ بوجانہ سیت دیدار ہاد	ژمانڈت مکہ کنہ مدینہ شیرازہ
مولار مرز بیه کمرازہ	کل چان گیمو چھو منہ مہرہاد	پننے شہرک رٹ دروازہ
آک کہ شہرہ با پاکبازہ	مولا ر لولاب بیه کریاد	لبہ من محمود لاگ ایازہ
پیرگار سپنک محرم رازہ	حق سرہ کر توژی دی تراد	صدرس اندر بڈ جہازہ
لولہ تاوہ تلٹہ جگر کا بازہ	پیرہ رستوایرہ تھونہ گھجی ناو	دی تراد علیوادہ بیه بازہ
	پڑھتہ ترہ سان تی گذراد	
	حضرت سائو مہرازہ آو	

داستان در بیان منحص شدن از کل شرب ضیافت

منحص گے خلاق کھت ضیافت	سمی طلب و طالب جای خلوت	سپن مشغول حضرت در نوافل
خدیجہ آس از اسلام غافل	چھہ تم تا نصف شب مشغول طا	خدیجس ساس در مہ گو سو ساعت
کرن عرضی بسوی شاہ لولاک	ژہ چھوکی از کبر و کینہ و حرکات	تھندی در رک مہ تاب چھو منہ
دوہاک آرام را توک خواب چھو منہ	وہ فراد و تھند کیا چھو منہ فریان	نبیند پوسہ دینس سیت کرزان
خدیجن دپو کر یہ مہ ہر یانی	دپو ہس کر ژہ دینس سیت زانی	دپو ہس چھس بوجانی محل خانہ
یہ اسم امر چانوی تی بو مانہ	مہ یا حضرت چھہ چانی منہ کان	مہ کر تلھتن چانوی رٹو منہ من
شہادت حضرتن تلقین کرلن	شرک تراون ز دل آسین کرلن	کرلن شادی خدیجن کیاہ بغایت
ز خلق مصطفیٰ کرلن سیریت	پرلن نفلہ دین حمدہ خدای	تھدی ختم کا ستن شاہ و کدالین
شروط دین و اسلام باید کرلن		بخلوت حضرتن دلشاد کرلن

خیرات دادن تمامی مال دولت حضرت خدیجہ در رضای حضرت صلی اللہ علیہ وسلم

قریشی آسے ست پیش حضرت	دپو ہس اس کر تھو کیاون ضیافت
-----------------------	------------------------------

بخت دولت حقن کر نو تو نگر
 کینراہ حضرت فی الحال ہوزن
 زرقہ فدا کرے تھہ پائے
 بدادی از زبا غم یا تو از دست
 تمسک و سینہ مالس کہہ ہر شمار
 نگین جہمت طلای احمدی اس
 کڈن ہاروی ہراز گوہر وسیم
 یہ زانکے کرش خوش دوزن تری
 دیس آنحضرت ای جفت طاهر
 چہو پریاٹ ہون عاشق ات کب نفس
 تھہ توفیق تو نے تم خدا میں
 فرہ وک ساری شہر س منادی
 سہمی ہاری شہر کہ ہک شہر
 زان مسکین محتاج دمدم اس
 میں توفیق کیاہ دتو نک خدا ای
 چہر غس تیل پیدا گو نہ شان
 تمہ از سر خیال خام تراؤک
 تمے گے کیاہ ملا یک آدمی پو
 باین دینہی دون کر مای دوزک
 تھوت سر مبارک دوزن کن
 دیوم حضرت تھہ کیا دن گوک غمناک
 پتو در خاک آخر مہ و سن چوم
 ہمسبب بیا کرکھ بر باد
 دتوک دینا و عقے کردگارن

تمہو دیو مال زن چہو نہ ملک ہر
 یہ کینراہ چوم فدا کرے تھہ ساری
 رٹو پالس تھہ یا بخشو گدا میں
 یہ کت بوزت خدیس او حیرت
 گنہرت کم ہکن کسند چہو کار
 تمسک باہ ساس آسہی ماون زر
 پین مال تھہ کرے پانہ تسلیم
 کرن آنحضرت ساری حوالہ
 مہ مالک میل پالس چہو منہ ظاہر
 خدیجو مال دینا سار چہو ہی
 کرش قسمت ہمسکین گدا میں
 بصرہ کرہ ناوک مالسی ڈیرہ
 تمہو یکبار مالس کرکھ غارت
 زرقہ ہمہ سبب بیاؤک
 کتک شہابی تھہ مل شریک گدا میں
 زمال آشیہا تھو کتہ سون
 توے دون عالم منر نام ہاپک
 چھ قدوسی غلام ذات احمد
 فنا کو مال پت کن جای روزک
 خدیجن چھو تھہ ہدیت گوک اس احمد
 دیو سہن پیدہ چہوس گوک منت از خاک
 خدیجن بوز جان والہ ناون
 کینراہ تھہ غلامان کرکھ آزاد
 تمہو معبودہ سہد اثبات

یہ کت حضرت بیکن پانہ بوزن
 تھہ کھن خرین خدا دینے تھہ ساری
 بگفت این داون تو کے درست
 بچو شش آد کیاہ دریای شہت
 رودہ ساس قاتل ججائس زہی آس
 بیہ دولت تنر گنہرت بنی کر
 خزانہ مال کرے پیشکش تری
 تھہ خوش روزم تھہ تھن تراوت طالم
 بوچہوس ہزاریت دینا چہو ہی
 یہ سیاتن کینسہ اکس تو چہو ہی
 کتک مہرن تھہ دیارن کرکھ لاؤک
 گدا مسکین تھہ محتاج تم سیدہ
 کرورن کرندہ آفر نو پدم اس
 بخود افطار کہہ نہ رود کتہ تھو
 کرک حضرت کینر تھہ غلامن
 مصللا بند تھو ک افطار روزن
 تھہ غنیرک ہو اباکل چہو باد
 نٹہ ماچہوی احد در جلد احد
 نظر بامیت بیک تھہ جانیس کن
 دین دن غصہ کیاہ چہو ہی احمد
 مہ کیا فائدہ تھہن جان اندر چہم
 پتھر والت لوکن اتھہ بیاوناون
 طبع تراؤک تمہو مارک نہ دیادن
 کنوک راحت تھو ک مل فقر و فاقہ

خدیجه پیران و جامه ترا و نالی
یک صد مبارک است انجاس
کز حرص و هوا ز دل نمود دور
نه در حجره پداده و اتناون
گرهت حضرت خدیجه است اندر
تراهی بجایه اندر آشی بسانی
مس سبت کاغذ کما صحبت تھاو
کنون احد این اندوه دروس
کرین سکین دنیا دار است
مس کن تھو چھن گشہ تھو چھو
زہ تی تاج تہ آرام تراوت
تھوم پان بارہ تہ برکات
ندا و ندایے اسنے وسیہ

دلوک دل بر مصطفیٰ بیت نالی
کس منز تھاو لو کو مہرہ چن
دو شیلوے اس تم نور علی نور
بنا بر کال سوی او جاره کومت
سوسانی خطرو سختی تو دہشت
کرک خیرات ساروی کہنہ تھاو
اس خیرس شرس الفت مہ تھاو
تھی از تحت شاہی والہ اون
سپن محتاج مہر و دیار است
سمت ساری و ان لٹ اس پانہ
زمان سانی کڑ پام تھاوت
رٹوم عقے کیس دنیا س ہزار

کو کھس منز انہ گتہ بیٹھ شامن
نہ ز انگس کژن کر مارہ جن
و تھاہ حضرت خدیجہ جان لادن
بہ بیٹھ باہ ترہ بد آمو کومت
سائن جاین تھوی لہو سانی
اتہ لو کچو زنا لہ قسم باوک
سپن عاشق ہی دیوانہ مردس
خزانہ مال است گمانہ نادان
ازین پر زانہ امر بند تھو چھو
زہکت تھاوت زمانہ حذرمانہ
خدیجہ پوٹہ دنیا شہن تراوت
چھو درت کس کس دنیا و فادہ
گنہگار بندہ ہو کس چھو چیلہ

در بیان تولد شدن حضرت فاطمہ رضی اللہ عنہا

بہت تنہا خدیجہ کیونتر کالاہ
دیان لیس مصطفیٰ چھوی نو دیدہ
طلب کر حضرت تا چھل خانہ
کہ حاجت وائی اہل حاجات
چھو بکس چھو سنہ گنا زری سوائی
پیشرو این شری رہرس خیرہ
مبارک ختر و خندہ آمد
و چھن از خانہ تا آسمان کھس نور
زہ شیرت نور چھو چھو اجم

سپن تامت غطائی حق تعالی
دیان نورت سپن کامل نہ زایہ
بہر جا چھسنہ لوزان کاغذ زمانہ
خدیجہ دردمند و یاد بوزس
زہ چھو کینا کر حاجت وائی
زدرگاہ مرثوہ ہت روح الامین
کہ درمان ہمہ در ماندہ آمد
پڑھو کہ حضرت خدیجہ کی چھو واد

سپن پس در شکم ہی آفریدہ
خدیجہ شش نہ مانہ کاغذ نہ ایہ
کرک بچہ حقسن بہر منایات
چھو بکس پیشترن درمان نور
ز شوق تو سپن دنیا س ہزار
خوشی کر یار سوا اللہ غم تراو
خبر لوزت سپن لٹاد مراد
دیو بس ای ہمیر تھاو و لٹاد
تھو حضرت عوا با سارہ ایم

میش دوشنبه می مستوره آئے
کرن آسان مہ دشوار ساری
دویم کت چیم پتھر بیچم زوانی
تمن اورے لقب خیر النسا داد

تمن سیت جنتیہ حورہ آئے
چھ بادولت یہ چانی نور دیدہ
تریم کلہ پرین تختہ لوانی
زہ نینہ رقیہ نہ کلثوم زائے

غنایت مہ کروم پروردگاری
چھ آفر از شکم نافہ بریدہ
گوون پسندک رودہ اہمکنا
سہ زورم حضرت فاطمہ زائے

نعت شریف در تولد شہنشاہ حضرت فاطمہ رضی اللہ عنہا

تو شان و نہ وان حورہ آئے
نورہ خوان حورہ فی اہل کائنات
سنت امامہ نہ پس بجہ ہائے
روپہ نہ شویان جامہ زیبائی
جنتیہ حورہ چھکے زورہ نہ دے
حورہ آسہ ماران دورن گرائے
آفتابہ ادھچان آسو تو زائے
حورہ کروہس خاصہ ہرائے
سلامہ کران اندرہ در آئے
یار رسول لگہ ہوی چاہہ تو ما
دورخن دروازہ بند کر تھ آئے
مسکین غلبس کر غم پائے

زائے حضرت فاطمہ زائے
ومان درجایہ حضرت زائے
نالی لاگہ ہس روپہ بدنس
حورہ چھس کران جہان ترا
کہنہ روزہ استادہ ہر چھکے
دشمن دینت گے حیران
منہ چھان کوتاہ چو منہ تلور
نہ لورہ سیت پیو گہ منہ زائے
یار رسول پوینے مبارک
سارن تری پتہ کلہ نثار
جنتن دروازہ گے خلاص
رچھتن دروینا و عقیقے
زائے حضرت فاطمہ زائے

حضرت خواہت سارہ آئے
زایہ حضرت فاطمہ زائے
خوش بو ملوہس ہر تاپائے
زوتہ جان نہ ہوی چھکے پائے
بجراہ یوٹھس اس بدہ پائے
رد گے ساری بدہ ہمسایے
نظراہ ترادہ ہم لبہ ہاپائے
ہیرہ بن چھج تو ستر پائے
جنتیہ خاتون دینا ہس آئے
زئی پتہ انبیاتہ اولیائے
جنتیہ خاتونہ کر پیرائے
شفاعت کر زس مت ہم لائے

چھ فرزند مبارک زور ظاہر
ولی ازایہ قبلی چہو زائے
لوکٹ شرما جہ مالس کتو مران
لوکٹ شر جنتس کن ناد وادی
عبدی ترا و اش ول نزالہ زائے

طیبہ حضرت فاطمہ ظاہر
یہی فرزند چھ از سرکار غانی
لوکٹ شرما جہ مالس ما جہ ایمان
لوکٹ شریدی اشو جھنہ مارک

پسر زورم چہو ابراہیم امت
نقل کریت تو در خورد سالی
لوکٹ شرما جہ مالس بخشہ ناوی
سیر زری بد کرک تی چہو یارک
دروہ حضرت پٹ سوز ڈالہ

نعت شریف

صلی اللہ علی محمد و آل محمد
گنڈان پلہ عشق ناد
آحد پانہ لاگت آو
فلکو کر سمیت دور

تمی سرہ کر وحدت

کھٹت آسو پھٹت دراد

تس پلہ پانہ طلب پیو

صدیق سید چوس یار غار

جامند شاہ عمر شہان

مادی سان چھ بے شک

عالیشان چھو سرکار

اندر گاش وندس دی

شب روز خوف خدا بر

خط و خال محمد

ملکو بوز تلوک شور

مگر ترالہ محمد

تمی زانو دریاو چت

از وصال محمد

آدنہ پیوس آدم ناد

ز گلزار محمد

کرن پیدہ حلب نو

از حبس محمد

عمر صیب پیو بر خوردار

تی بو چال محمد

سوی پیوی جامع القرآن

نامی تال محمد

کھت ری بیت پیو رونو

تمس گال محمد

تمسی مہ پیو سار بار

بہ اقبال محمد

مینے لاگ پشہ وژی

تہ نکہ وال محمد

مر نہ برو تھم زندے مر

پیو خوش حال محمد

صلی اللہ علی محمد و آل محمد
کھٹت آسو پھٹت دراد
صلی اللہ علی محمد و آل محمد
ہکٹہ کاخہ عشق بور

کاخہ شاہ گونہ بہ غفلت

تو شاہ پوشہ ولیاہ چھاو

روشن کل عام گو

عدل آسو متیس کار

علی صیب شاہ مردان

یمس آسہ تہنہ ترک

پوری نہ کیمنہ دوزخ نار

یدوے بار عصیان چھو

علیو ذکر خفی کر

در بیان وفات یافتن حضرت خدیجہ الکبریٰ رضی اللہ عنہا

خدیجه آس در عین جوانی
 شده ناوائی او دار القرائش
 بشن عرضی کن پیغمبر کن
 و نه کسی بی پیغمبر حالس آگاه
 مه تحف که خیر و بهر عاقبت هم
 پنه پانه نشاندن بی روزم
 ز دست خود کرم بیمار داری
 و پیوستن غمگین بجان جانان
 فکر به یکطرف یار کنونی هم
 دماه بد زت خدیج کن لوانی
 خدیجه تریش بابت آس بلیاب
 دوباره گذرت خمر زانو منت نه
 بهت بر سینت سر چادر خمر
 دل از ده سپین غمگین بخر بوی
 دیک حضرت خدیج بن یا محمد
 سین زد یک وقت مرگ میاوی
 سحاه چرم غم بپند بچسب بون
 بین بوی سرو جامه بچسب کس
 زگر به حضرت آس من سپین تر
 و متجاوز گریه چرم وقت صیت
 دمای مغفرت بر کور کرم
 از دایه خنثی سینت نرم
 کھوژان چسب قهرت تاریک جا
 لوان پیغمبر نت بهادر صحن روزم

بهتر نیرن ازین دینای فانی
 با سر آس آس آگاه
 باین دینای فانی کس چو روزن
 لجسبشی پت ز هنر زادت ساری
 مبر دنیا و عقبه چال است چم
 کرم بد تشنگی نه تریش حام
 زه نه دلیشت لوان چم بقراری
 خدیج زاده کس پکار امت
 تن نش چسب مانی چای پیغمبر غم
 بره نیرت گریه کن زای فرت
 لیک شرمت نش کرم مت خوراک
 گشت صوی جاری پت ز سنس
 زگریه آس و کھ تلمت تور خشر
 خدیجه چون بید زار بگریست
 رست دمانه چالوی نیک بد
 یقین و چم دینی بوحسب روانی
 به معصوم چم نه کت دون
 بی دلیشت گشتان چم پاره پاره
 خدیجس پانه بر زانو متو کسر
 ز بهر آخرت رطو مے زه دمان
 زه پانه در لحد تلقین کرم
 درانی چسب کیرن منکر لوان
 زه رطو یک تور کتومبه دانه شا
 سپین در گریه آنحضرت نبرد اد

رسیدن او در پیل چهارش
 در آن جمله سپین بیمار ناگاه
 بویکسشی سوامه چو مننه کانه
 بمن کیا به چم معصوم ساری
 عرض پیغمبر یار رسول الله روزم
 بوحسب مستوره کون پت نه ترام
 دلیس تم حضرت از دیده گریان
 به چو مننه کتومنت بارت
 گشتان حضرت خبر یارن جوانی
 بپیکر نه شک و متابیرت
 بیت مشک خمر زانو منت نه
 خدیجه کرم مننه بک سبب
 تهنه احوال آیت حضرت دیو طه
 بگفتای خدیجه گریه از چسب
 بوحسب بکیر تهنه پیغمبر میاوی
 پس بلبه یاد آسک لوانی
 نندرا آسک لوانی خدیج کس
 پامس حق مے و چنک زه دانه
 چرخ روی مبارک سوی حضرت
 بغیر از تو به کشته چو مننه سارا
 میدان شش آکو درم به
 کھوژانی چسب بچن تهنه از دون بون
 و صیت بایک چم بید و روزم
 و صیت بایک چم بید و روزم

فاطمه بایه صیقل گشته دامن
 بوسه سوزش الدن فریاد بوزم
 ز دستار مبارک لبش ردایم
 بوقت وحی چو به بر سر هوای
 سیم نترس خنقش چو من بود رانی
 تو لک از خود رد اگر من حواله
 بوجو من شرمه احسان مسند
 سیم نمین عذر خواهی کران
 رداد لشت خدیجه شاد سین
 بدست دختران حواله کردند
 می سین بین باشو و همداد
 بنم من مغفرت چو به برگزیده
 غسل من بنه پانه دینم توه
 دیو بالین لحد من پانه مادم
 یقوی زانو تھوی پاھش من ناو
 دل جان پر تھوی سوی اسود
 به یوھش جان یحی تسلیم کرن
 به کلاه گو صبارن هند صبر نود
 مرن چو سارن شاھن گدین
 مرن سارن چو آزادن اسیر
 مرن هر کینش چو شاھن امیر
 سارن سینه داردی هر که تیر
 هتو مرگو چو کین بغیرن تری
 صحابن اولیادن ته فقیرن

بکاه چو توه شفیع خالص من
 منگت ته از جیا بکونه نه پانه
 کر خیم من دال دس تحفه کفن سوی
 دیس الحضر تن به بهوم سعادت
 جزاد بلس خدایه آسہ قاضی
 بو کلاه بورت بکه من ماجه جانی
 به ساعت به بهوم فیران مسند
 بدرگاه الهی محمد به حد
 ز قید رنج و غم آزاد سین
 بگفت ای دختران آب دیده
 مرت من در کفن تی و اتراو
 پیچم دل التماسه میانو بوزو
 سیمکتی بنه ساری ایزم توه
 تود بوس چو کین اس کوه اتو
 به توه اشو کفنش بک تواد
 کر من عاشق خدایه چفته کراو
 بنیمن جگر من دیم سین
 سین غم جان یحی تسلیم من
 مرن کت پیده که مت اس خداین
 مرن چو بادشاھن بدش خاکن
 سارن سینه داردی عشقه تیر
 مرگو رنو کانه آکھ چو نینه خالی
 هتو مرگو چو کین مادن زن تری
 هتو مرگو کین جاین کران اس

که ای بابای من مه داد بوزم
 وسیله سوزش بوزم پانه
 به روح الامین توه به چو یوانی
 من عمره جیا و علم عادت
 بهانی اشو یوان زن فخته زاله
 کر نثرت به پانه به هر گاجی
 رداهت فاطمه را بهی کران
 شدم لایق باین جامه محمد
 رداز دست خود پر کاله کردند
 فراقه میان چو ناعم رسیده
 منم انم در کفن ید آب دیده
 بوجو من خواشنو توه خوشنود روز
 رضا من به من غمنا تھونه نام
 کفن مرن دن اس کوه زانو
 دران اشو پرن کلمه شهادت
 پرن کلمه چو جلوه کشته
 پر دانا لند در دده سوزو
 کس اندر دھوی شور قیامت
 مرن سارن جوان به پیرن
 مرن چو سارن یحی خاکن
 مرن هر کینش شاھن امیر
 گواه اجداد جدید ته مالی
 هتو مرگو چو کین شاھن امیر
 شدرن آینه خاکن کورن اس

هتو مرگو یتیم سینه زالت
 ژهون پٹ دوله نادت خانه مالی
 هتوی نام ز مینن اسبان
 دیان اس ای خدیج نیک خیم
 قضا اس پ رضا تھا دن چوتتر
 مرن سارن همه مهتر ته کتر
 بجا ان حضرتن متسنو صیت
 پکان شوداره آسوی پر یتیم
 ردا از روی تولهس ای درجوش
 سین جانتر توی حوران حنت
 ز حنت انو که حور و آب کوثر
 تھوک تابولستی منز حور سنور
 چهار پایه گرفته چار دختر
 اسه گوده ماحه هندی دی داد
 دیوک انحضرتن اسه لوز دیده
 زرد کوتاه مرد اس بابہ صیدو
 دیوک یار کن پھر تابوت تھاو
 ژوشوی پان ندنی لجه رويس
 ہران تمہ خون دیدہ غم رسید
 خدیجس اشہ کنہ فوارہ زن درای

هتو مرگو زہ کم کم خانه والت
 چو مرگو بیت چشمن کاش سورن
 ونے کياہ تراو اشوشاہ جهان
 کو کياہ چو مینہ مرگس کنہنہ چارہ
 مرن سارن همه مهتر ته کتر
 کرک ستاده نامت سرانہ خیمہ
 انک معصومہ پوہک غسل نیت
 و لیکن اسچہ ساری خورد سالہ
 انوک کر تاب ساری گیمہ ہوش
 دوانی غسل سرگچہ حورہ آسے
 نمی سیاتن چچیک زبانی اسر
 نوک تابوت اصحاب کرامو
 زگریہ آسو تلعت شور محشر
 گلہ اس سانه بسنچ برانت تراو
 وچھو کياہ مردہ چھوہ نارسیدہ
 مہ تھاو وروی مادر اسہ کھٹت
 یتیم ماحه ہندی روی داد
 وچھوک پلہ روی مادر گیمہ لنگ
 خدیجس آو پھٹت آب دیدہ
 ودی ناسوی بدن بسناہ ذری

هتو مرگو زہ کاخہ تھاو تنہ خالی
 بمرگہ استنادن آتش سورن
 پکان از چشم آسک آب جوہ
 گداوشہ چھہ دومت امانہ
 قضا اس پ رضا تھا دن چوتتر
 ہران خون جگر آئے یتیمہ
 ژوشوی موی چو تلعت اندرین
 ہکو کر جامہ کڈت ماحہ نالہ
 خدیجس ذات پاکن تھاو مت
 ژھٹہ نیران ہندی لوزہ اسے
 کھن لوزہس تہ بیہ مشک کاوز
 جازس کن پکن متو خاں عالم
 کہ ای بابا پھر تابوت تھاو
 یتیم ماحه ہندی روی داد
 ملا فاه کرد اس بابہ صیدو
 فراقک نارہ سیتن نیر فٹت
 پھر والت کھن تھو لوکھ رويس
 گت تن ہیمہ پانس ارنہ ہند رنگ
 چھہ سان ماحه تراو لاد سنمای
 ودہ نوک فاطمہ دارہ لوزے

در بیان گریہ کردن حضرت فاطمہ رضی اللہ عنہا

فاطمہ رضی اللہ عنہا بدہ بدہ دتو نالہ

والدہ صا جو سانو کیا حالہ
 یا رسول اللہ سلام علیک

داد چانوی کوتاہ بو ژالہ

کس تراوت بوکیاه کره

پمپوشس گورنگ سوسن
نالده مانه نازا جس بو لولن

چهنونه بویه تیش چهی حواله
ژاله ژاله اشو کونه تراود

سخت رو داسه چانو ارمانه
همیه پالش قبره سهند لادی

گریه کران اسر رومه
یحم چیه آسان تر خانه مالی

کیاه زانو اسه کیاه تنگه
کس یتمین نندره اوزه نای

والده صاحبویه موی پادان
همیه پان تیش گرشهی صنایه

بده یتمین اشه دامانه
دور شتوجن والسانو

وده نایس درول راون

چانو دورر کوتاه بوزره
یار سول سلام علیک

والده صاحبواچه مایوسن
ژاله کوتاه گاجس بو هولن

یار سول سلام علیک
چهنونه پتر غمه ته خاله

چهنونه کونتراه تیش گذراود
یار سول سلام علیک

غمه یتمین سوران ترانه
ارنه هندی رنگ گرشه هوادی

یار سول سلام علیک
رقیه کلثوم بیب ینب همه

پامه میلان دامنه نالی
یار سول سلام علیک

ژه سواکته آرامه نگه
هخوله گرشه هنس کله کته تراوی

یار سول سلام علیک
الواه دته سان نادان

مقرصه پشه گرشه کت شائے

یار سول سلام علیک

بد قیامت گیه متنه انه

دوزمینه بیه آسمانو

یار سول سلام علیک

تن تنها کونه سی تراون

چانه دورره سیتن بومره

تھا و تم کن تراون ته غوصن
ماجه سیتی و ته مادولن

ژوشوی بنه اس خورد ساله
حال دل اس کس نشه باوو

موج مران کیاه بوزانه
امتی چان اس امرانی

ژوشوی چیه اس معصومه
ونده دوست چنده چکو خالی

زیر وزیر کو چانه دگه
حال دل سوی کس نش باوی

روی مادقم تھا و تم لادان
ناره رسته بے پروا

شور و غوغا و هخو آسمانه
اس چیه سنگدل داد کیازانو

یتنه کم کس و ته ون مادان

سورگرمیت اندرم دادی

کینسه و دینه دنیا ساری

تمن گو رینه رینه بینه صد چاک
چو ماه چارده زن گیه لوست
دعای مغفرت بر گور گرمس
تمن ساری بامید شفاعت
یهوی گو ترک دنیا ز لنتی زر
یه تعلیم چھے مرد خدا این
دلن منریل دنیا چھو کینه دانه
بهت منر خلقنی زن شیر اسن
تندی پیم مہ لیاہ شوق درد
بہندی پاسہ کر غم حل مشکل
چھه حاصلان خدا اسان تمی ہت

کرہ کیاہ نس لوکہ ہنر شادی
یار سول سلام نلیک
شب روز روزا صلس لاروی
یار سول سلام نلیک

دفن ہنشدن حضرت خلیفہ

صحا بوسادی آیین کرہ نس
فقیر و چھتہ کم گے عاشق حق
خیال تمام ترا دن گزہ انسر
تمن کر او دنیا خوش چھو مرد
یہوی آسان فقیر ہنشدن
تمن در بے یہوی چھی رخت شای
الہی زیادہ کر غم ذوق درد
پشیمان چھو س کر مت جرم عید
چھارم مہ نامہ گنہک ابر حمت
نہ از عالم عفو کر غم خطا مہ

ایس اسن غم یک دادی

علی و مول ز خمن کرالوی

تو لاجن بے خاک آن پاک
یتیمہ گیه خستہ پیہ و سبت
درد و ہم سلام ساخت بخت
دردن ہم بر دین اس محو مطلق
تمن منر خای کر عشق خداین
سپہن مردارہ سی پٹ سار نیز
اندر تشنہ نبر کن سیر اسن
اندر دومت چھے از درد الہی
دخم مہ نور ایمان و سعوت دل
تمے کر غم عفو پاس محمدا
یہ یت منر گو متوی مہو خطا مہ

خاتمہ در ملح جد خود و پیر زار خود میگوید

مرتی سید ہمنان میر میاوی
مہ از ذریات و طبیب پدر چھو
نظر منر پیم خاکسن خیم سون
نظر داود خاکی ید کر کم مہ
خلیفہ خالص چھو س سید علیجان
مدد خواہ شفاعت ہر دلی چھو

چھو حضرت شیخ حمزہ پیر میاوی
چھو حضرت شیخ حمزہ کوہ ماران
دونگت تراہہ بوزاہ کرہ سلس
قوت مہ چھو منہ تبت در بار لائل
یتوی اتم چھو سلسلہ یدہ پرار
منگانی طاقت ایمان علی چھو

سو پچون آفتابہ دیوہ سر چھو
تتوی لارس دیدہ خون ماران
بنم صیقل دلس عرفان برم مہ
ییمنا بوس منر چھوہ دار پر اس

تہا مہ شد

SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. _____ Book No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for **14 days**. An over - due charge will be levied at the rate of **10 Paise** for each day the book is kept over - time.

[illegible]

**S. P. College Library,
SRINAGAR.**

DATE LOANED

A fine of **one anna** will be charged for
each day the book is kept over time.

16023

--	--	--	--

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. _____ Book No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for **14 days**. An over - due charge will be levied at the rate of **10 Paise** for each day the book is kept over - time.

[illegible]